

ФИНАНСИРАНЕ НА МЕСТНИ ОРГАНИЗАЦИИ ОТ ФОНДАЦИИ

ROBERT O. BOTHWELL

ФИНАНСИРАНЕ НА МЕСТНИ ОРГАНИЗАЦИИ ОТ ФОНДАЦИИ

Октомври 2002

За Международния журнал за неправителствени организации и Маркетинг на доброволческия сектор от Роберт О. Ботуел Президент на Националния комитет за дарителство Емеритус, Вашингтон, телефон: 202-467-4495, факс: 202-955-5606 1025 Кънетикът Авеню. NW, Сют 205 Вашингтон, Област Колумбия 20036

ИЗВЛЕЧЕНИЕ

Според учения Дейвид Х. Смит, изучаващ местните¹ организации, в момента в САЩ съществуват 7,5 милиона местни организации (в сравнение с два милиона нестопански организации с платен персонал). Той заявява, че "Дружественото участие е главен двигател на демократичното участие".

Дж. Крейг Дженкинс и Абигейл Халкли установяват, че фондациите насочват само 0,2 % от даренията си към местни социални организации. Центърът за фондациите не разполага със статистика относно финансирането на местни организации от фондации.

Защо местните организации не получават повече средства от фондации. Какво могат да променят фондациите, за да предоставят повече средства в ръцете им? И какво могат да променят местните организации, за да получават повече пари от фондациите? Това са основните въпроси, с които се занимава това проучване.

За получаване отговорите на тези въпроси, 48 души бяха интервюирани по телефона: 26 лидери на местни организации и 22 директори на фондации.

Изводите от проучването не се поддават на лесно обобщение. Учудваща е степента, в която лидери на местни организации и представители на фондации мислят сходно при анализиране защо фондации дават толкова малко средства на местни организации, и как двете групи лидери вярват, че средствата изобилстват, когато съществува партньорство между тях.

Друго изненадващо откритие е колко много лидери на фондации вярват, че разликата в социално-общественото положение между тях и

¹ Местни – grassroots (бел. пр.)

местните организации е решаваща за минималното финансиране и колко малко лидери на местни организации разбират това.

Лидерите на фондации или местни организации, които внимателно се запознаят с изводите от проучването и ги въведат в употреба в своите програми за предоставяне на грантове или за набиране на средства, могат да постигнат ново, по-високо ниво на финансиране на местни организации от фондации.

ВЪВЕДЕНИЕ

В своята книга "Местни сдружения" Дейвид Х. Смит отбелязва, че местните сдружения "са склонни да разчитат малко или въобще не разчитат на договори с правителството и финансиране от фондации или бизнес организации" (стр. 131). Той добавя, че "повечето по-скоро са склонни да бъдат вътрешно зависими от средства, произтичащи от задължения и дарения и понякога на малки суми от такси. Освен това те набират средства от нечленуващи в организацията чрез специални набирателни инициативи..." (стр. 132). Смит обаче не дава информация за отпускането на средства от фондации нито в изложението на своето проучване за местните организации, нито в друг източник.

Освен това Центърът за фондации не класифицира отпускането на средства от фондации за местни организации.

В единственото достъпно академично изследване, разглеждащо този феномен, се фокусира върху подкрепата, която фондации оказват на социалните организации. В своето проучване Дж. Крейг Дженкинс и Абигейл Халкли установяват, че фондации насочват само 0,2 % от даренията си към местни социални организации (Jenkins and Halcli, 1999).

Защо местните организации не получават повече средства от фондации? Какво могат да променят фондации, за да предоставят повече средства в ръцете им? И какво могат да променят местните организации, за да получават повече пари от фондации? Това са основните въпроси, с които се занимава това проучване.

Какво е наистина важно при местните организации? Защо трябва да се грижим за тях?

Според Дейвид Х. Смит в момента в САЩ съществуват 7,5 милиона местни организации (в сравнение с два милиона нестопански организации с платен персонал) (Smith, 1997a, p. 118-119). Той пише, че "членовете (на местните организации) научават демокрацията пряко от своето участие в техните сдружения защото до известна степен всяко местно сдружение понякога се намесва в обществени дела/въпроси, когато са свързани... със

съществуването му или специфични цели на организацията (например здравеопазване, образование)” (Smith, 1997b, p. 278).

“Верба и Най в своята книга (1972) показват доста убедително, че “участието в сдружения има по-голям позитивен ефект върху политическото участие повече и надхвърлящи социалните и психологичните фактори, които го предпоставят” (p. 198)” (Smith, 1997b, p. 286).

“Местните сдружения са основата на теорията за гражданското участие в демократично общество (Pateman, 1970). Чрез такива групи гражданите могат да участват по най-значимия начин при вземането на политически решения в демокрация. Верба и Най (1972) заявяват: “Актовете на участие (включително участието в сдружения) са, ние вярваме, главните способности за заявяване на интересите на гражданите пред правителството и поради тази причина участието има високо ценен статус в демократичната теория” (стр. 284). ...Без преуспяващ нестопански сектор, особено дружествения сегмент , е невъзможно да съществува здрава демокрация. Осигуряването на възможности за участие на гражданите в демократичните процеси е важно влияние на местните сдружения (Schlozman & Tierney, 1986; Verba, Schlozman & Brady, 1995). Силс (1968) твърди по-нататък за свързания ефект , че местните сдружения разпределят власт в обществото, така че повече хора да имат достъп до нея” (Smith, 1997b, p. 293).

Ричард А. Коуто се съгласява с това, въз основа на своето проучване на 24 общностни организации в Апалачия. Той заключава: “Увеличаване на местните обществени средства за производство и услуги и морални ресурси се проявява преди всичко в списъка на успехите на общностните организации ... някаква форма на лидерско развитие е част от всички сериозни усилия за промяна в общността, ...въпреки че методите в отделните организации се различават.” Той разкрива “нови форми на участие и доверие в системи за влияние и ресурси”, създадени и/или въведени в употреба от тези общностни организации, и че “едва доловимия обществен капитал в дейността на организациите води до политическа активност” (Couto, 1999, pp. 279 & 284).

Смит поддържа тезата, че “... всички видове местни организации са потенциално политически в една значителна степен и са част от процеса по поддържане на активно демократично общество. Някои значителни промени в просторната крива на американската история са резултат от дейността на различни групи за права на жените,... аболиционистки групи за окончателното премахване на робството през 60-те години на 19 век (Aptheker, 1989), групи за защита гражданските права на малцинствата през 60-те години на 20 век (Blumberg, 1991), антивоенни групи за приключване на войната във Виетнам в началото на 70-те години (Chatfield, 1992), групи за защита правата на хомосексуалисти и лесбийки и приемане на съвременни недискриминационни закони (Adam, 1987), групи за защита правата на децата за създаване на съвременно недискриминационно

законодателство (Hawes, 1991) и т. н., за много егалитарни промени в нашата история” (Smith, 1997b, p. 294).

Наред с това постижение местните организации придобиват друго важно значение, когато разглеждаме “критиката на професионализма” в нестопанския сектор на Лестър Саламон, за който той заявява, че “е спечелил по-голямо влияние през последните години” (Salamon, 1997, p. 39). Той цитира Джон Макнайт, който твърди: “Чрез разпространението на доверието по авторитарен начин, професионалистите прорязват през обществената тъкан на общността и слагат началото на клиентски отношения там, където преди се възпитаваха граждани”. Саламон доразвива идеята: “Това не само разклаща основите на общността, но и в повечето случаи не успява да посрещне нуждите. Вместо да насърчават обществения капитал и изграждането на общностно чувство, ...нестопанските организации, като възприемат професионализма, се превръщат във враг на общността” (Salamon, 1997, p. 39). Без професионализма си местните сдружения предлагат повече надежди на общността отколкото професионалните нестопански организации.

Описвайки местните организации, занимаващи се с организиране на общността, Сюзън Острандър (съпредседател на Мрежата за финансиране на жени) казва, че те изграждат общността, развиват лидерството и учат на социална справедливост. Тя отбелязва, че: “Създаването на връзка и общност се разглежда като начин да се “поддържа и възпитава... политическа активност” (Naples, p. 15); също и като стратегия за “обучаване на хората как да се борят за общите си права” (Kaplan, p. 180)”... също как “Обучението за основните причини и справедливите разрешения като част от организацията на социална промяна включва и “трансформация на съзнанието чрез предоставянето на възможности ” (Kennedy and Tilly, p. 302)” (Ostrander, 1998, p. 5)

Организаторът Гари Делгадо, пишейки за работата на организации фокусирали своята дейност за защита правата на имигранти, хомосексуалисти и лесбийки, инвалиди и цветнокожи, заключава: “...трудната работа, иновацията, експериментирането и мотивирането на гнева, който произлиза от истински потиснатите, са в центъра на тяхната работа...” (Delgado, 1994, p. 7).

Смит заключава, че: “Конкретната дейност на местно сдружение ...е насочена много широко към поддържане на участието в демокрацията и гражданското общество и насърчава идеята да служиш на други хора в или извън дадена местна асоциация... С други думи, членството в местни сдружения прави хората много по-склонни да се включват в други форми на индивидуално демократично политическо участие. *Дружественото участие е главен двигател на демократичното участие...* Местните сдружения от всички видове ни правят демократично общество по фундаментален начин... *В обобщение може да се каже, че местните сдружения имат*

значителен ефект върху американското общество и живота на гражданите му (Smith, 1997b, p. 296).

МЕТОДОЛОГИЯ

За да намерим отговорите на изложените по-горе въпроси, 48 души бяха интервюирани: 26 лидери на местни организации и 22 директори на фондации.

На всички интервюирани бяха поставени структурирани въпроси, окуражаващи отворени отговори на повечето от тях. Протоколите от интервюто бяха максимално сходни и за двата типа интервюирани, за да е възможна съпоставка на отговорите. Всяко интервю отне средно 39 минути. Имаше само около четири минути разлика в продължителността на интервюта с представителите на фондацииите и лидерите на новосъздадени организации; интервютата с представителите на фондацииите продължиха по-дълго.

Отговорите на въпросите от всяко интервю бяха отчетени съответно за двете категории фондации, отбелязани по-горе, и разликите между тях бяха отчетени само при съществени различия.

Отговорите на всеки въпрос от протокола на интервюто с представителите на фондацииите бяха сравнени, групирани по общи признаци, ревизирани за съвместимост във всяка група, подходящо преразпределени и изчислени. Същото беше направено с всеки въпрос от протокола на интервюто с лидерите на местните организации. После в двата набора количествена и качествена информация беше сравнен всеки сходен въпрос. Аналитичните категории/групи бяха избрани така, че да илюстрират възможно най-добре разликите в отговорите, но все пак условно, въз основа познанията на автора в областта.

Характеристика на интервюираните: Местни организации

“Автентични местни организации” бяха определени като такива от 12 академични и общински консултанти из САЩ. Те бяха избрани като хора, за които се знаеше, че са изучавали или са работили отблизо с местни организации. Всеки от тях беше помолен да посочи три такива организации като повечето от половината посочиха и допълнителни. Общо бяха определени 50 местни организации.

Всяка от 50-те организации беше помолена да проведе или насрочи интервю с главния директор на организацията или с лицето, посочено от учения или консултанта. Тези, с които не успяхме да се свържем първоначално бяха потърсени по-късно. В крайна сметка 26 организации се

съгласиха да бъдат интервюирани и де факто бяха интервюирани по телефон.

Дейвид Х. Смит определя "местните организации" като основани на местен принцип, на доброволни начала, сравнително автономни, регистрирани по съответния ред, нестопански групи с официално членство от доброволци, които манифестират значителен доброволчески алтруизъм. Много от тях са "само полу-редовни, а повечето дори не са обособени като юридически лица." Смит добавя, че някои местни сдружения имат платен персонал – "най-много един или двама" – дори ако "по принцип нямат служители" (Smith, 1997a, pp. 115 & 124).

За някои хора, "местни организации" означава точно локална, основана на общностен принцип организация със силни връзки с населението в близост/квартала. За други, понятието може да включи и организации с участието на много жители от съответния град. За трети, местна организация може да бъде на национално или щатско ниво (като ACORN, Грийнпийс, Сиера клуб), но отново с участието на много граждани в рамките на географските граници.

Делгадо твърди, че днес общностните организации често излизат извън географските граници за "идентичност и интерес". Те могат да бъдат общности от цветнокожи, сдружения на имигранти, хомосексуалисти и лесбийки, инвалиди, за които общинските, щатските и дори националните граници са без значение.

"Автентичните местни организации", определени за участие в това изследване варират от доброволчески групи до организации, които Смит би определил като "нестопански с платен персонал", щатски и национални групи и общностните организации на Делгадо за "идентичност и интереси". Според 12-те академични и общински консултанти, които определиха първоначално 50-те организации за това изследване, всяка от организациите има характеристика, определяща я като "местна", дори ако е с нает платен персонал.

Характеристика на интервюираните: Фондации

Избраните фондации бяха 20-те направили най-много дарения на местни социални организации и 20-те направили най-малко, но поне едно дарение, посочени в изследването на Дженкинс и Халкли. Авторът поддържа тезата, че първите би трябвало да имат най-голямо разбиране по проблемите, отнасящи се до финансирането на местни организации от фондации, докато вторите – финансирани поне една такава организация – могат да допринесат нещо в изследването, особено в контраст на тези, които често финансират местни социални организации. Проучването на Дженкинс и Халкли за финансиране на местни движения от фондации през 1990 беше използвано за определяне на участниците в интервюто, защото

няма друго последващо проучване, изготвено от академична общност, което да предлага по-добра отправна точка.

С всички 40 фондации беше установен контакт по телефон или с писмо, с изключение на няколко, за които не открихме телефонни номера или адреси след проверка на няколко архива в библиотеката на Центъра за фондации във Вашингтон. Телефонните разговори и писмата имаха за резултат интервюирането на 21 фондации: 14 от тези, които са направили най-много дарения на местни социални групи и 7 от направилите най-малко, но поне едно дарение с такава цел.

Фондации, които не са направили нито едно дарение на местни социални организации, въпреки че са правили дарения на организации от друго ниво, бяха изключени от изследването. Авторът вярва, че липсата на отношения при тези фондации с местни социални сдружения ще им попречи да предоставят разбиране и практически съвети за финансирането на местни групи от фондации.

РЕЗУЛТАТИ И БЕЛЕЖКИ

Мнозинството от местните организации не смятат, че получават "адекватно" ниво на подкрепа от фондациите.

На интервюираните не беше предоставено определение за "адекватно". Те бяха помолени да представят свое определение. Шест от 26-те местни организации вярват, че понастоящем получават адекватно финансиране от фондации. Останалата част отговарят на въпроса за адекватно финансиране по различни начини, вариращи от просто "не" до "абсолютно не". Един добавя, че: "*Със сигурност можем да свършим повече работа, ако разполагаме с повече средства*". Друг представител на местните организации добавя: "*Имаме нужда от много повече*". (По-нататък в този доклад отговорите на интервюираните представители ще бъдат в *Italics*).

Сюзън Острандър е пише, че "упадъка на ролята на щата" изисква "жените да се обръщат все повече към алтернативни източници за подкрепа на дейността, създаваща промяна" (1998, р. 1). Местните групи от всички видове трябва да приемат тази ситуация.

Острандър отбелязва: "Активисти, практики и учени приемат по еднакъв начин, че добиването на средства – особено за организации, които се занимават със застъпничество за или подготовка на обществена промяна – е един от най-обезпокоителните проблеми, пред които се изправят нестопанските организации (Reinelt, р. 85)", добавяйки по-нататък, че "количеството време и енергия, което отнема работата с "озадачаващо

количество източници на средства”, е доста голямо (Gronbjerg, p. 22)” (Ostrander, 1998, pp. 2 & 8).

Половината от представителите на фондациите се съгласяват, че местните организации не получават адекватна подкрепа от фондациите. Другата половина обаче мислят, че местните организации получават адекватна подкрепа поне от ограничените ресурси на техните собствени фондации. Фондациите са разделени между знанието, че нуждите на местните организации са огромни и ограничените ресурси на фондациите – особено собствените им.

Ясно изразено мнозинство от местните организации вярва, че отговорността за увеличаване даренията от фондации е разпределена наполовина между тях и фондациите. Малко от изследваните фондации смятат, че разпределението е 50:50.

Половината от интервюираните фондации вярват, че местните организации носят по-голяма отговорност за увеличаването на дарения от фондации на местни групи. (В крайна сметка, казват те, оцеляването и ефективността на местните организации са изложени на риск). Обратното мнение се поддържа от една трета от местните организации, които смятат, че фондациите определено носят по-голяма отговорност за увеличаване финансирането на местни групи. (“Те имат властта и парите.”, както един местен лидер ясно и точно се изрази) Много от фондациите се съгласяват.

За създаване на “по-голямо позитивно въздействие” на своите организации, местните лидери казват, че имат нужда от съществено увеличаване на настоящите дарения от фондации.

Средната спомената сума е удвояване на прихода от фондации (т. е. 100% увеличение). Фондациите смятат, че е необходимо увеличение с 250%.

Средното 100% увеличение на даренията от фондации, което желаят местните организации ще доведе до нарастване на сумарните им годишни постъпления от всички източници с 43%. Това е скромно желание по всички стандарти. За разлика от това , 250% увеличение на средствата от фондации, от което фондациите мислят, че имат нужда местните организации ще доведе до удвояване на общите приходи на тези организации .

2/3 от местните организации вярват, че не получават адекватно ниво на същинска или оперативна подкрепа от фондациите.

За много местни групи, 0-60% от даренията от фондациите са за същинско финансиране, средно около 25%. Другите, които получават 80-

100% от своите средства като същинска подкрепа, остават доста удовлетворени от това ниво.

Тези, които вярват, че трябва да имат повече същинско финансиране , предлагат следните причини:

Можем да бъдем по-гъвкави: ще бъде по-лесно да изградим дългосрочен капацитет .

Нямаше да има нужда да правим толкова много малки, индивидуални проекти.

Можем да правим каквото искаме.

Не можеш да направиш проект, ако не си извършиш същинската работа; трябва да посрещаш основни нужди точно както при семейство.

Средствата за проекти не служат за основни режимни разходи.

Същинската подкрепа е важна, за да се изпълняват действителни програми, да се поддържа организацията, да се продължи организацията.

Същинска подкрепа е нужна за необходими промени в програмата, не можеш да извършваш промени, ако си заключен във финансирани проекти.

Нужна ни е същинска подкрепа, за да ни направи по-силна група.

Местните организации с платен персонал или със смесен - платен и доброволци, имат по-голяма възможност да получат дарения от фондации отколкото организации *само* с персонал от доброволци или никакъв персонал или съвет на директорите от доброволци.

Фондациите, които активно финансират местни групи в повечето случаи дават средства на организации с платен персонал, докато фондации, финансиращи случайно местни групи по принцип правят дарения, когато местните групи са със смесен или доброволчески персонал.

Това не означава, че организациите с изцяло персонал от доброволци или без персонал никога не получават дарения от фондации. Получават. Но шансовете им са по-малки.

На въпроса защо не получават повече средства от фондации, местните организации обвиняват предимно фондацииите, че им отказват.

Мненията на местните лидери се разделят на две основни групи. На първо място те обвиняват фондацииите за техните решения за финансиране, т. е. фондацииите вземат "грешните" решения. В голяма степен обвиняват също бюрокрацията и политиката на фондацииите.

Двама местни лидери определят общественото положение като проблема, поради който фондации не спонсорират местни групи. Един от тях казва: "Хората, които се занимават с програмите на фондацииите не са ми равни, те не знаят за какво съществуваме ние." Друг твърди: "Фондацииите са предубедени срещу местните."

Фондациите се съгласяват, че главно върху тях пада вината за ограниченото финансиране на местните организации.

Три-четвърти от фондациите, които са начело във финансирането на местни обществени движения категорично определят фондациите като виновни за недостига на дарения за местни организации, докато само половината от фондациите, случайно финансиращи местни движения обвиняват фондациите за това. Типично фондациите обвиняват себе си поради същите причини, посочени от местните лидери с едно голямо изключение.

Фондациите също поставят значителна част от вината основно върху себе си поради разликата в общественото положение и култура между тях и местните представители докато, както беше отбелязано по-горе, само двама местни лидери споменават това.

Отговорите на лидери на фондации, които най-добре изразяват обществената и културна разлика са следните: *"Фондациите не споделят политиката на местните организации"* *"... филантропската култура не променя мощни структури."* *"Фондациите изпитват неразположение към разногласието, което се забелязва да въплъщават местните организации; фондациите се създават от корпоративни или от хора, които са вероятни мишени на действията на местните организации"*.

Сали Ковингтън пише за последното, че: "Повечето от проектите разработени от общностни фондации за предотвратяване на бедността или дискриминацията са развити и осъществени от хора, чиито препоръки, обществен и професионален статус ще ги определят по принцип като членове на елита на общността..." (Covington, 1994, p. 8).

Наред с принципното обвиняване на фондациите за отказване на дарения, местните организации поставят и себе си като част от проблема макар и в по-малка степен. Фондациите се съгласяват.

Местните лидери са доста откровени за недостатъците на техните организации. Те най-вече вярват, че нямат умения или способности:

*Нашият изпълнителен директор е посредствен набирател на средства .
Може би не сме достатъчно добри в изграждането на отношения.
Нямаме подходящ капацитет за представяне на предложения.
Имаме инфраструктурни проблеми, нямаме подходящите находчиви хора, базата ни данни функционира незадоволително.
Ние се развиваме, нямаме квалификация да пишем предложения за дарения.
Нямаме способността да разкажем нашата история достатъчно ясно, нито данните, за да я документираме.*

Но местните лидери също защитават невежеството, поради което не увеличават средствата от фондации.

*Ние сме в неведение, не сме запознати с възможностите.
Ние и други общностни организации изпитваме липса на знания за начина, по който трябва да търсим дарения от фондации.
Толкова сме нови като организация.*

Те осъзнават също, че липсата на усилие играе роля:

*Ние не питаме достатъчно.
Не сме опитвали достатъчно упорито да получим повече дарения.
Трябва да излезем и да чукаме на врати.
Не сме преследвали достатъчно активно увеличаване на средства от фондации.*

Представителите на местните организации често твърдят също така, че не разполагат с необходимото време, за да придобиват повече средства от дарения.

Една четвърт от интервюираните 26 организации казват, че нямат "никакво време" да извършват повече набиране на средства. Когато бяха попитани дали знаят други фондации, които биха ги финансирали ако са им представили предложения, 60% от 26-те организации признават, че знаят, но повечето казват, че нямат никакво време за да подготвят предложенията. Нито пък предават подходящ брой предложения. Изследваните 26 организации са предали 1175 предложения последната година, но 800 от тях са изпратени от 3 организации. Така другите 23 фондации са предали 375 предложения, от които получават финансиране на 235 (63 на сто успеваемост).

Все още правило на професионалистите, набиращи средства, е да изпращат 6-10 предложения за всяко едно, което очакват да бъде финансирано, което е само 10-17 на сто успеваемост.

Както местните лидери, така и фондацииите определят ограничените способности и липсата на умения на местните организации като най-големите проблеми за получаване на повече дарения от фондации.

Всъщност две трети от отговорите на фондацииите съдържат същите положения:

Местните организации често са слаби, нямат тонове долари, нямат институционална тежест и са твърде зависими от един човек – учредителя-лидер.

Те нямат достатъчно способности, за да започнат да осъществяват подобна обществена работа .

Те нямат фантастичен персонал; някои фондации искат предложения от 40 страници.

Националните групи не се свързват наистина с тяхната собствена база от местни организации, техните структури са закостенели.

Местните групи са много локализирани, те нямат широките перспективи, които искат фондацииите.

Екологичната област изисква научна и икономическа информация за развитие и защита на обществената политика; местните организации нямат такава.

Тяхната инфраструктура е по-малка, има по-малко от нея, това прави трудно увеличаване на средствата.

Някои дарители не мислят, че местните организации имат способността да изразходват парите добре и мъдро или да се проследят.

Изненадващо, нито една фондация не обвинява липсата на усилия при местните организации, въпреки че тя е в списъка от причини на лидерите на местни организации за техния провал да привлекат повече дарения от фондации.

Три от фондацииите, които случайно финансират местни групи посочват заплашителната или съвсем различна природа на местните организации като причина, поради която не получават повече средства:

Местните организации оспорват настоящият начин на мислене следователно и удобното положение на фондацииите.

Местните организации може би са по-малко сигурни и стабилни следователно за тях е малко вероятно да се обърнат към нашата корпоративна фондация и нейните бизнес цели.

При местните групи има много измама; фондацииите не знаят на кого дават и за какво, борд на местна организация, който не е добре известен няма да получи средства.

На въпроса защо вземат средства от фондации лидерите на фондации и местни групи се съгласяват до определена степен. Местните лидери посочват три основни причини:

Въпрос на взаимоотношения;

Техните времеви доклади и способности са важни;

Техните организации се вписват в програмите на фондацииите.

Лидерите на фондации дават по-разнообразни отговори. Те посочват същите три основни причини като местните организации. Но освен тях, фондацииите посочват и четири допълнителни важни причини, които нито един от местните лидери не споменава:

Естеството на предложенията и плановете,
Участие в мрежи,

Общностна база, недарителски и членски доход,
Развитие на фондацията.

Най-добрите взаимоотношения на местните групи с фондациите често се определят като "партньорство".

Както беше отбелязано по-горе лидерите и на местните организации и на фондациите смятат, че взаимоотношенията са важни в дарителските програми на фондациите за местни организации. Всеки местен лидер беше помолен: "Опишете *най-добрите* взаимоотношения на вашата организация с фондация." Някои изразяват елементарно разбиране за функционирането на определени фондации. В повечето случаи те просто оценяват парите осигурени от дарения на фондации. Почти половината от местните организации изразяват чисти партньорски чувства като често започват своите отговори с "Ние..."

Лидерите на фондации също мислят от гледна точка на партньорство и взаимна полза.

Когато бяха помолени "Опишете своите най-добри взаимоотношения с местна организация", 60 на сто от отговорите посочваха взаимоотношения от взаимна полза: партньорски, реципрочни и дългосрочни. Другите отговори посочват като цел на взаимоотношенията дарителски програми или успех, когато отношението е фокусирано (30%), или е покровителствено/майчинско отношение ("Ние им предоставихме първото дарение") (10%).

Най-лошите взаимоотношения между местни групи и фондации са по-комплексни.

Всеки местен лидер беше помолен: "Опишете своето *най-лошо* или *най-разочароващо* отношение с фондация." Местните групи посочват проблеми при процеса по подаване на документи, липсата на организационна последователност и произволното и едностранно естество на процеса за вземане на решения при фондациите.

Помолени да "опишат своето най-лошо или най-разочароващо отношение с местна организация", фондациите посочват получатели на дарения, които пазят в тайна важна информация и не я споделят с дарителите си, дават невярна информация на фондациите, присвояват дарените средства. През половината от времето фондациите окачествяват взаимоотношенията като "лоши или разочароващи", защото местните организации не работят съгласно програмите си.

ИЗВОДИ

Изводите от проучването не се поддават на лесно обобщение. Учудваща е степента, в която лидери на местни организации и представители на фондации мислят сходно при анализиране защо фондации дават толкова малко средства на местни организации, и как двете групи лидери вярват, че средствата изобилстват, когато съществува партньорство между тях.

Друго изненадващо откритие е колко много лидери на фондации вярват, че разликата в социално-общественото положение между тях и местните организации е решаваща за минималното финансиране и колко малко лидери на местни организации разбират това.

Лидерите на фондации или местни организации, които внимателно се запознаят с изводите от проучването и ги въведат в употреба в своите програми за предоставяне на грантове или за набиране на средства, могат да постигнат ново, по-високо ниво на финансиране на местни организации от фондации.